

- постійне удосконалення контролю за зберіганням і використанням матеріальних цінностей шляхом планування, розроблення інструкцій із інвентаризації, здійснення контролю за введенням на підприємство і виведення з нього матеріальних цінностей.

Виконання та практичне застосування зазначених позицій дасть змогу мінімізувати витрати на отримання повної та достовірної інформації щодо процесу постачання на підприємстві.

УДК 657

Івасечко У.В.

аспірантка кафедри обліку у виробничій сфері
Тернопільський національний економічний університет

СОЦІАЛЬНІ ГАРАНТІЇ: УМОВИ ОТРИМАННЯ ТА ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ

Створення національної системи соціального захисту в Україні було розпочато одразу після проголошення незалежності держави. Поглиблення економічної реформи, рівноправне існування різних форм власності, свобода підприємництва, вільний вибір виду зайнятості, лібералізація цін, регулювання оплати праці через тарифні угоди створили принципово нову соціально-економічну ситуацію і зумовили необхідність вироблення адекватного механізму загальнообов'язкового державного соціального страхування населення.

Основна функція соціального страхування полягає у акумулюванні коштів для надання підтримки тим категоріям населення, які в законодавче встановленому порядку мають право на тривалу або постійну допомогу (за віком, інвалідністю, обмеженою працездатністю, відсутністю інших джерел існування) і розподіл коштів соціального захисту, виплат соціального страхування. Соціальне забезпечення населення здійснюється у випадках тимчасової непрацездатності, вагітності та пологів, догляду за дитиною-інвалідом, хвороби; досягнення пенсійного віку, безробіття, смерті годувальника, нещасного випадку на виробництві, професійного захворювання тощо.

Страховим внеском у загальнодержавну систему соціального страхування з метою захисту у випадках, передбачених законодавством, прав застрахованих осіб на отримання страхових виплат є єдиний соціальний внесок (ЄСВ). Його сплачують роботодавці та наймані працівники із суми заробітної плати (доходу, грошового забезпечення), не зменшеної на суму утриманих податків та інших обов'язкових платежів, які сплачуються згідно із чинним законодавством, та із суми утримань, що здійснюються відповідно до закону або за договорами позики, придбання товарів і виплат, виконуваних за дорученням отримувача [1] на рахунки Фіскальної служби України за місцем реєстрації суб'єкта господарювання.

В разі настання страхового випадку, виплату страхових сум застрахованій особі здійснює відповідальний за даний вид соціального ризику Фонд соціального страхування. Пенсійне забезпечення здійснює Пенсійний фонд України. Щодо страхових сум, то при настанні страхового випадку, Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності і Фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань здійснюють їх перерахунок через підприємство-працедавця, а Фонд соціального страхування на випадок безробіття та Пенсійний Фонд - безпосередньо застрахованій особі.

Згідно з Інструкцією № 291 облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування ведеться на субрахунку 651 «За розрахунками із загальнообов'язкового державного соціального страхування», а розрахунки з Фондами соціального страхування України за збором на обов'язкове соціальне страхування відображають на субрахунку 652 «За соціальним страхуванням» [2].

Оскільки чинним законодавством для окремих категорій працівників передбачено різні ставки ЄСВ, для більш детального контролю розрахунків даного податку слід вести аналітичні рахунки до субрахунку 651: 6511 «Фонд оплати праці найманих працівників», 6512 «Винагороди фізособам за цивільно-правовими договорами», 6513 «Заробітна плата працівників-інвалідів», 6514 «Допомога з ТВП (як перші п'ять днів за рахунок коштів підприємства, так і всі інші дні хвороби за рахунок коштів ФСС з ТВП)» та ін.

Для деталізації інформації про розрахунки за соціальним страхуванням доцільно було б вести аналітичний облік за Фондами соціального страхування. А саме, 6521 «За розрахунками з Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності», 6522 «За розрахунками з Фондом соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань». А суми на аналітичному рахунку 6521 поділяти ще й за видами соціальних гарантій: 65211 «По тимчасовій непрацездатності (за винятком допомоги по догляду за хворою дитиною або хворим членом сім'ї)», 65212 «По тимчасовій непрацездатності по догляду за хворою дитиною або хворим членом сім'ї», 65213 «По вагітності та пологах», 65214 «На поховання», 65215 «Забезпечення оздоровчих заходів (оплата путівок на санаторно-курортне лікування застрахованим особам та членам їхніх сімей, до дитячих оздоровчих закладів)», 65216 «Інші витрати».

Виділення аналітичних рахунків другого та третього порядків до субрахунків 651 «Розрахунки із загальнообов'язкового державного соціального страхування» та 652 «За соціальним страхуванням» посилить аналітичний облік та сприятиме посиленню контролю за витратами на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Література:

1. Крпельницька С. О. Соціальне страхування / С. О. Крпельницька, Т. В. Солоджук //: [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://pidruchniki.com/2008021554223/strahova_sprava/baza_dlya_narahuvannya_je_dinogo_sotsialnogo_vnesku#23

2. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 30.11.99 р. № 291 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99>

УДК 657.478.2

Кіндрацька Г.І.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу,
Національний університет «Львівська політехніка»
Кулиняк Ю.І.,
асистент кафедри обліку та аналізу,
Національний університет «Львівська політехніка»

ПЕРЕХІД НА МСФЗ: ЗМІНА ІНФОРМАЦІЙНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ

Запровадження в Україні МСФЗ сприяє кращому задоволенню інформаційних потреб користувачів, незважаючи на поширені сумніви щодо того, чи «забезпечить це бухгалтерському обліку статус ключової функції управління та важливого сегменту національної безпеки країни» [1].

Підприємства, які складають фінансову звітність за міжнародними стандартами, використовують ті ж форми звітності, що й інші підприємства (за винятком форми № 5 «Примітки до річної фінансової звітності», яку формують виключно за міжнародними стандартами). Разом з тим вони істотно відрізняються: за призначенням, основними користувачами, рівнем деталізації тощо. Звітність за національними стандартами, що формують у строгій відповідності з вимогами законодавства, передбачає опис порядку обліку господарських операцій та винятків з правил і призначається, здебільшого, для контролюючих органів. Звітність за міжнародними стандартами забезпечує об'єктивне відображення господарської діяльності, детальніше розкриття інформації, пояснення облікової політики для задоволення інформаційних потреб користувачів, зокрема іноземних інвесторів і партнерів, що створює можливість вітчизняним підприємствам доступу до міжнародних ринків капіталу, підвищує рівень їх інвестиційної привабливості тощо [2].

На основі фінансової звітності формують інформацію: про фінансовий стан, фінансові ресурси суб'єкта господарювання, обсяги і форми залучення в оборот власного і позикового капіталу; фінансові результати діяльності за звітний період, розміри і форми економічних вигод, отриманих основними групами постачальників капіталу (фінансових ресурсів); зміну фінансового стану суб'єкта господарювання, джерела фінансування та напрями їх використання, рух грошових потоків за звітний період.

Крім того, заохочується подання додаткової інформації у формі фінансово-економічних оглядів керівництва, в яких описано також основні фактори, що вплинули на рівень ефективності бізнесу.